

Uit een commentaar van Thom Naastepad (†1996)*

Als Gods daden in ons midden worden verkondigd,
en als God zelf in ons midden woont,
kúnnen wij niet meer gewoon blijven.
Dat tóch te proberen heet ergernis,
ja dat heet ongelooft!
Jezus reageert daarop
met een merkwaardige uitspraak
‘een profeet is niet meer ongeacht
dan in zijn eigen vaderstad
en onder zijn bloedverwanten, en in zijn eigen huis.’
Jezus’ krachten zijn bij Markus
het grote werk waartoe Jezus was gekomen,
de oprichting van Israël tot gemeente,
tot evangeliste onder de volken,
omdat Gods koninkrijk was nabijgekomen.
Die krachten kon Hij
uitgerekend in zijn vaderstad
niet verrichten.
Als Hij ergens geloof had verwacht, dan juist dáár.
Nazaret, mijn vaderstad,
treed nu aan tot het werk
dat is altijd uw roeping geweest.
Nergens is God zo nabij
en zo dicht in ons midden geweest,
zo vervlochten met het aardse leven
dan juist hier!
Want de Tora van Israël,
dus ook in de synagoge van Nazaret,
is géén religieus boek dat God verre houdt,
maar een boek dat God als heel nabij aankondigt.
Maar hóe hebt ge dan die Tora gelezen tot nu toe?
Dat Jezus zich verwonderde over hun ongelooft
impliceert op dat moment
een grote twijfel over alles wat zich elders en later
als geloof aandient.
Leest men daar de Tora beter?
Waarom zijn de volken dan nog steeds niet toegestroomd
tot de stad Gods?
Jezus verwonderde zich over hun ongelooft.

* **TH. J. M. Naastepad**, Menswording. Uitleg van het evangelie naar Marcus, blz. 132-135.
Verzorgd, geannoteerd en van een inleiding voorzien door Dr. L.W. Langendijk.
Ten Have / Baarn 2000. ISBN 90- 259-5227-5 (*bij Mc. 6, 1 – 6*)

